

РЕШЕНИЕ

№ 32982

гр. София, 09.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 19.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5116** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.87 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на З. А. М. срещу РЕШЕНИЕ №2/851 от 31.03.2025г. на Председателя на ДАБ, с което на лицето е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

По изложените в жалбата обстоятелства- се моли да се уважи същата. На първо място се твърди, че решението е постановено пи нарушение на чл.35 и чл.36 от АПК. Визира се, че не е неизяснената фактическа обстановка и липсва задълбочен анализ в мотивите на обстоятелствата, изложени от оспорващия. Твърди се, че има основателни опасения от преследване и от заплаха за живота му, поради което търси закрила. Изразява се и несъгласие с извода, че в страната по произход няма вътрешен конфликт. Неправилно не е оценено насилието като безогледно и посъвмесно, а само в отделни райони. Сочи се, че не е изследван региона, където лицето ще бъде върнато. С оглед изложеното –се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание – оспорващият се явява и лично поддържа жалбата си, както и се представлява от адв. А. определена по ЗПП. Лично споделя, че обстановката в Източна С. е несигурна за него, защото е кюрд, а там са араби. Бил е търсен, докато е бил в страната. Има по-голям брат, който е в затвор.

Ответната страна -оспорва жалбата чрез юрк. К. – и моли да се отхвърли.

Представителят на СГП изразява становище за основателност на жалбата и предлага да се уважи.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМИРА СЛЕДНОТО:

Жалбата от 14.05.2025г. по отношение на връчване на 09.05.2025г. е в срок, но по съществото си е

неоснователна.

За да достигне до тази констатация, съдът съобрази следното:

Производството пред ответника е образувано по молба с вх. № ПМЗ-В- 920/10.12.2024 г. на РПЦ - [населено място], от З. М., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място] обл. Д. А., С., гражданин на С., етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин, семейно положение: неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като той не е представил документ, удостоверяващ самоличността му.

Чуждият гражданин е информиран писмено на разбираем за него език в присъствието на преводач за процедурата, която ще се следва, за неговите права и задължения, за последиците от неспазването на задълженията му или за отказа да сътрудничи на длъжностните лица на ДАБ при МС, както и за организациите, предоставящи правна и социална помощ на чужденци, търсещи международна закрила в Република България.

В бежанската си история разказана в интервю рег. № УП 7342/23.01.2025г. чужденецът заявява, че е напуснал С. за първи път през октомври месец 2024г. нелегално за Турция, където останал два месеца, след което нелегално влиза в РБ. Мотивира молбата си за международна закрила с проблеми от икономически характер. Уточнява, че както преди, така и сега не е могъл да работи, но трябва да се грижи за своето семейство. Заявява, че е искал да изкара повече пари в Германия и да може да спестява и да изпраща на своите родители. Добавя, че в С. е много тежък живота и не може да се върне. Пояснява, че в С. са останали да живеят родителите му, четирима братя и осем сестри, както и че е работил в строителството и в земеделието. Учил до 3 клас. Търсещият международна закрила декларира, че не е имал проблеми основани на етническата му принадлежност и изповяданата от него религия в страната му по произход, акто и каквито и да е подобни проблеми. Декларира, че не е заплашван личи психическо насилие в държавата му в С.. Въз основа на изложеното – ответникът е приел, че относимите към молбата факти касаят твърденията на чуждия гражданин, свързани с причините за напускане на С., изразяващи се в желанието му да живее извън С. и общото положение на несигурност в страната, които обективират молбата му за закрила като неоснователна. В хода на административното производство молителят не обосновава наличието на риск за неговия живот или свобода в държавата му по произход по смисъла на закона и не посочва никакви причини за основателно опасение от преследване.

Направен е извода, че за З. М. не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Подчертано е, че в бежанската история не са налице субективния и обективния елемент на предвиденото в цитираната разпоредба понятие „основателно опасение от преследване“. Изложените мотиви не са правно значими за търсената закрила. Сирийският гражданин не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване от страна на държавата, от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни субекти, включително международни организации, като същите не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване. Кандидатът не е аргументирал наличието на основателни опасения от преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, поради което не са

налице субективния и обективния елемент за прилагане на цитираната правна норма. Съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗУБ „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост - хипотеза, която не се установява в конкретния случай. Същевременно молителят изрично заявява, че не е имал проблеми от етнически, религиозен или политически характер. Сирийският гражданин е напуснал С., не за да търси международна закрила, а за да търси по-добър стандарт. Дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване също не заявява. Кандидатът не сочи други релевантни причини или обосноваващи опасения за преследване - не е осъждан и не е бил преследван от официалните власти в С.. Молителят не е бил заплашван или преследван по етнически или религиозни причини в С..

Чужденецът не заявява наличието на конкретно събитие, поради което е избрал да напусне страната си по произход. Заключение на ответника е, че към конкретния момент, той е взел решение да напусне С. без видима причина възползвайки се от факта, че в определен период от време на територията на страната му по произход е съществувал вътрешен въоръжен конфликт характеризиращ се с висока степен на безогледно насилие, че се намира в неблагоприятно външнополитическо отношение и изпитва трудности със спазването на човешките права.

Посочено е, че Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004г. регламентира, че „актове, считани за преследване, по смисъла на чл. 1А от Женевската конвенция: а) трябва да бъдат достатъчно сериозни по своето естество или по повтаряемия си характер, за да представляват тежко нарушение на основните права на човека и по-конкретно на правата, упражняването на които не е възможно да бъде ограничено по какъвто и да било начин по силата на чл. 15, § 2 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи или б) трябва да представляват съвкупност от различни мерки, включително и нарушения на правата на човека, която да бъде достатъчно тежка, за да се засегне индивида по начин сравним с посоченото в буква а)“. Липсата на доказани конкретни данни, потвърждаващи твърденията на търсещия закрила обуславят извода, че опасенията му от преследване са неоснователни и конкретно за него не съществува опасност да бъде задържан и репресиран, в случай че се завърне в страната си на произход. Няма основания да се приеме, че от страна на официалните власти или на други организации и/или групировки в С. се предприемат безогледно масови репресии срещу гражданите.

Изразеното желание да живее по-добър живот и да омага финансово на своето семейство, също не е достатъчно основание да се приеме, че за него са налице основания по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Колкото и да са силни убежденията му, те не представляват достатъчно основателна причина за предоставяне на закрила.

Маркирано е, че сирийски гражданин изрично заявява, че той не е бил издирван от лица и организации по повод евентуална негова служба.

Прието е, че не се откриват данни сочещи, че спрямо него са били предприемани каквито и да е неблагоприятни действия от страна на държавни или недържавни органи.

Прието е, че не се откриват други значими факти или обстоятелства, които да посочват, че З. А/1А/1И М. е лице, отговарящо на изискванията на чл. 8 от ЗУБ. Твърденията на молителя не съдържат информация за осъществено спрямо него преследване и по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ, както и риск за бъдещо такова.

От материалите по административната преписка не се установява спрямо З. АЛАЛИ М. да е осъществено визираното от ЗУБ преследване, релевантно за предоставяне на статут на бежанец.

Чужденецът не обосновава страх от преследване по причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ.

Дори чуждият гражданин да е имал в родината си някакви проблеми, то те не обуславят необходимостта от предоставяне на международна закрила по чл. 8 от ЗУБ. Не са налице и основания за приложение на принципа за бежанец *sur place*. За чуждия гражданин се установяват положителни предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 8, ал. 7 и 8 от ЗУБ. С оглед на изложеното дотук, искането на чужденеца в частта му за предоставяне на бежански статут следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Заключението за ответника е, че той е взел решение да напусне страната си по произход заради желанието си да дойде в Република България по изцяло лични причини. Съгласно Глава II, § 62, стр. 24, от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, мигрантът е лице, което по причини различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967 г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде. Той може да прави това от желание за промяна или приклучение или по семейни или други причини от личен характер. Ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец.

Прието е, че от интервюто се установява, че заявленията му не съдържат информация за наличието на неблагоприятни спрямо молителя обстоятелства и така направените твърдения не съдържат факти по случая, като не се открива наличието на личен елемент. С оглед това – е направен извода, че искането на З. АЛАЛИ М. в частта за предоставяне на статут на бежанец следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

На второ място е установено, че за З. АЛАЛИ М. липсват предпоставките за предоставяне и на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Установената фактическа обстановка не дава основание да се приеме, че той е бил принуден да напусне страната си на произход - С. поради „реална опасност от смъртно наказание или екзекуция“ - тежки посегателства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ.

Срещу чуждия гражданин не са били предприети такива действия, нито от официалните власти на С., нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Според тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз от 17 февруари 2009 г по дело № С-465/2007 г., понятията „смъртно наказание“, „екзекуция“ и „изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание“, наложени на молителя в страната му на произход, посочени в чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ, обхващат ситуации, в които кандидатът за хуманитарна закрила е изложен на риск именно от конкретния вид посегателство или съществува бъдещ риск от такова.

Прието е, че предвид установената фактическа обстановка се приема, че за сирийският гражданин не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Изложената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че молителят е бил принуден да отпътува от родината си поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Срещу него не са били предприети такива действия, нито от официалните власти, нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Съгласно чл. 9 ал. 2 от ЗУБ, субектите на тежките посегателства могат да бъдат както държавата, така и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Тежки посегателства могат да се извършват и от недържавни субекти, но само ако може да бъде доказано, че държавата и/или контролиращите партии и организации, включително международни организации не могат или не желаят да предоставят закрила срещу тежки посегателства.

Посегателствата, формуирани в чл. 15, б. „в" от Директивата, респективно чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, състоящи се от „тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя", обхващат по-общ риск от посегателства, а не на конкретни актове на насилие, тъй като заплахата е заложена в ситуацията на въоръжен вътрешен или международен конфликт. При разглеждане на основанията за предоставяне на хуманитарен статут по реда на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ следва да се съобрази отново с Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело С-465/2007 г., както и тълкуването на дефинираното понятие за „посегателство" в чл. 15, б. „в" от Директива 2004/83/ЕО относно минималните стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, изразяващо се в „тежки и лични заплахи срещу живота или личността" на молителя, обхващащо една по-обща опасност от посегателство като се имат предвид в по-широк план „заплахи срещу живота или личността" на цивилно лице, а не определено насилие. Тези заплахи са присъщи на обща ситуация на „въоръжен вътрешен или международен конфликт".

Ответникът е приел, че след извършена преценка на актуалната обстановка в С. /посредством приложената по преписката актуална справка с вх. № МД-02-60/29.01.2025г., изготвена от дирекция „Международна дейност", на ДАБ-МС/ не се установяват и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 30 януари 2014 г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл. 15, б. „в" от директива 2004/83/ЕО, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Според тълкувателното решение от 17 февруари 2009 г., наличието на подобна заплахата по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самият факт на пребиваване, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи.

Визирано е, че от справка с вх. № МД-02-60/29.01.2025г. е видно, че на 27 ноември 2024г. ислямистката групировка "Х. Т. ал Ш." (Н. Т. al-Sham, HTS), чийто контрол преди това е ограничен до части от провинциите А. (Х.) и Идлиб, започва голяма офанзива в С. С., в сътрудничество със съюзни бунтовнически фракции. Първоначално бунтовниците превземат А. (Х.), втория по големина град в страна, а на 5 декември пада [населено място], а няколко дни след това и третият по големина [населено място]. На 8 декември 2024г. бунтовниците, водени от HTS, навлизат в Д., а същия ден президентът Б. А. напуска страната. Представители на бившия сирийски режим продължават да се помиряват и да уреждат статута си с временното правителство на страната. Военен персонал на бившия режим, лица, призовани за задължителна служба, се явяват в центрове за уреждане на статута в голяма численост в дните, откакто "Х. Т. ал Ш." обявява обща амнистия. На 21 декември 2024г. Сирийският вестник А/ W. съобщава, че най-малко 34 000 бивши членове на режима на А. са подали заявления за уреждане на статута си в централните в осем провинции, като най-малко 20 000 от тези кандидати произхождат от "крепостите" на бившия режим в провинциите Л. и Т.. На 19 декември 2024г. генералният секретар на ООН А. Г. говори пред репортери, потвърждавайки ангажимента на ООН да подкрепя С. през предстоящия преходен период. При служебното правителство политическият процес трябва да следва принципите, изложени в резолюция 2254 на Съвета за сигурност, която предоставя пътна карта за този преход и призовава за прекратяване на конфликта, установяване на несектантско управление и свободни и честни избори, които да се проведат в рамките на 18 месеца. "Всички общности трябва да бъдат напълно интегрирани в новата С.", казва г-н Г.. Специалният пратеник на ООН за С., г-н Г. П., посещава Д. за среща с лидерите на фракциите в С., включително "Х. Т. ал Ш." (HTS), където отбелязва, че има "много надежда сред цивилните за началото на нова С.. Нова С., която в съответствие с резолюция 2254 на Съвета за сигурност ще приеме нова

конституция, която ще гарантира, че има социален договор, нов социален договор за всички сирийци", допълва г-н П..

Хуманитарната реакция в С. също ще се адаптира в хода на все още бързо променящите се условия в резултат на смяната на режима. ООН и нейните партньори започват възстановяването на някои ключови съоръжения, като болници и пътища, в по-стабилните райони, а като цяло над 16 милиона души се нуждаят от хуманитарна подкрепа. Дори когато хуманитарните участници отговарят на неотложните потребности, възникват проблеми, които поставят предизвикателства пред дългосрочната стабилност. Според ООН, от 27 ноември 2024 г. насам над 1,3 милиона души в С. са получили хранителна помощ, но въпреки това бързата девалвация на сирийската валута оказва влияние върху наличието на храна. "Нуждаем се от незабавна хуманитарна помощ, но също така трябва да сме сигурни, че С. може да бъде възстановена, че можем да видим икономическо възстановяване и че можем да се надяваме да видим началото, където започваме процеса за прекратяване на санкциите", казва Специалният пратеник на ООН за С.. Службата на ООН за координация на хуманитарните въпроси (О.) призовава донорите да увеличат финансирането си за хуманитарния план и плана за възстановяване. Планът за хуманитарна реакция за С. през 2024г. призовава за финансиране от 4,07 милиарда щатски долара, но е финансиран само на 32%, а хуманитарният план за 2025 г. все още не е обявен. Има също така съобщения за въоръжени действия на североизток, въпреки че ситуацията със сигурността в големи градове като Д. и А. се стабилизира. Г. отбелязва, че групировката

Все пак е посочено, че ИД продължава да бъде заплаха и че израелските военни удари се повтарят през седмица. Към 29 декември 2024 г. 94 от общо 114-те подкрепяни от Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) обществени центрове в С. възобновяват своята дейност. От 27 ноември 2024 г. насам 58 500 души са се свързали с обществените центрове, за да се регистрират и да получат достъп до услугите за закрила. Според ВКБООН, в периода 8 - 29 декември 2024 г. 58 400 души са се завърнали в С. (основно от Л., Й. и Турция). От началото на 2024 г. (до 29 декември 2024 г.) приблизително 419 200 сирийски бежанци са се завърнали в страната, повечето от тях в Р. (25%), А. (Х.) (20%) и Д. (20%).

В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 2 януари 2025 г. се посочва, че според оценки на Комисариата, от 8 декември 2024 г. насам 115 000 сирийци са се завърнали обратно в С.. Тези данни се основават на публични изявления на приемащите страни, контакти с имиграционните служби от вътрешността на С., както и на граничен мониторинг, извършван от ВКБООН и партньорски организации. По отношение на официалните изявления, на 30 декември 2024 г. Турция съобщава, че 35 114 сирийци са се завърнали доброволно от 8 декември 2024г. насам.

Турският министър на вътрешните работи също така отбелязва, че за да се осигури безпроблемен и ефективен процес, шест активни гранични пункта вече работят денонощно с общ дневен капацитет за обработка на 19 000 лица, което е значително увеличение от предишния капацитет от 3020 души. Правителството също така потвърждава, че в периода 1 януари - 1 юли 2025 г. ще бъдат организирани визити за посещения през два гранични пункта (Z./Jinderes в Х. и Cobanbey/AI Rai в К.). Правителството на Й. също съобщава, че повече от 22 000 сирийци са влезли в С. през Й., 3100 от които са регистрирани бежанци. Към 27 декември 2024г. 664 000 души остават новоразселени в С. от началото на декември, 75% от които жени и деца. Същевременно, около 486 000 вътрешно разселени лица вече са се завърнали в районите си на произход.

На 7 януари 2025г. международните полети от летището в Д. са възобновени за първи път след падането на режима на Б. А., съобщава електронното издание на британския вестник *T. G.* Възобновяването включва първия директен полет от катарската столица Доха от 13 години насам, който е посрещнат в празнична атмосфера в залата за пристигащи пътници. Според местни хора повторното отваряне на летището се счита за нещо повече от пътуване, а при пристигането на терминалите при новото правителство пътниците вече не се чувстват като под наблюдение и персоналът отказва да взема подкупи. В момента две сирийски авиокомпании извършват редовни полети до О. арабски емирства, а служителите на едната, *Cham W.*, заявяват, че подновяват полетите до Б., А. и К.. В заключение, очаква се турските и други международни авиокомпании да подновят директните полети до Д.. След идването си на власт новото ръководство на С. се ангажира да защитава правата на малцинствата. В началото на януари 2025 г. Министерството на образованието на преходното правителство обявява нова учебна програма за всички

възрастови групи, която отразява по силно ислямската гледна точка и премахва всички препратки към ерата на А.. На 7 януари 2025г. първият МН полет след падането на Б. А., се приземява на международното летище в Д.. В началото на януари 2025г. САЩ предоставя шестмесечно изключение от санкциите, т.нар. Общ лиценз, за да позволи хуманитарна помощ след края на управлението на Б. А. в С.. Изключението, което ще бъде валидно до 7 юли 2025г., позволява определени транзакции с държавни институции, включително болници, училища и комунални услуги на федерално, регионално и местно ниво, както и със свързани с "Х. Т. ал Ш." (HTS) организации в цяла С.. Въпреки че санкции не са отменени, лицензът също така позволява транзакции, свързани с продажбата, доставката, съхранението или даряването на енергия, включително петрол и електричество, към или в С.. Той също така позволява лични трансфери и определени дейности, свързани с енергията, вкл. петрол и електричество.

Въз основа на изложеното ответникът е счел, че **не може да се направи обоснован извод, че в момента е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт** на територията на цялата страна, по смисъла заложен в международното право, при който безогледното насилие в страната достига до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че молителят поради самият факт на пребиваване, е изложен на реална опасност да претърпи лични заплахи. От анализа на цитираната информация, въпреки оценяването на положението в някои части на страната като несигурно и напрегнато, не следва насилието във всички части на държавата да се определя като безогледно.

От наличната информация се установява, че не е налице вътрешен въоръжен конфликт на територията на цялата страна. В тази връзка не се открива наличието на предпоставки, които биха попречили на чуждия гражданин да се завърне в страната си по произход и да продължи живота си там.

Посочено е, че съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 на решението на съда в Л., в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степената на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила. Предвид оценяването, че в конкретния случай няма добре обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в С. следва да е изключително, каквото видно от цитираната информация за обстановката там то не е.

Не се установява спрямо заявителя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход и в частност в района му на обичайно пребиване, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. В случая не се установява по безспорен начин 3. АЛАЛИ М. да е бил лично обект на тежко посегателство, представляващо тежка и лична заплахата за живота и здравето му, не са установени намеси в личната му сфера, вследствие на безогледно насилие, породено от въоръжен конфликт.

Отчетено е, че според заявлението на кандидата, в селото на молителя се намират членовете на неговото семейство. Ако за лицето или семейството му би имало заплаха, те бих избрали да напускат страна всичките.

Не са отчетени и предпоставките по чл.8, ал.9 и чл.9, ал.5 от ЗУБ. С оглед това е направен извода, че не са налице предпоставките и за предоставен на статут на бежанец по чл.9 ал.1 т.1-3 от ЗУБ, поради което молбата в цялост за закрила е отхвърлена.

В съдебното производство от ответника е представена справка от 03.07.2025г. на л.74 и справка от 10.09.2025г.. От оспорващия не са представени доказателства.

СЪДЪТ ОТ ПРАВНА СТРАНА НАМИРА СЛЕДНОТО:

Ответникът по чл.75 от ЗУБ е компетентен орган да се произнесе по молбата за закрила, поради което е постановил валиден индивидуален административен акт.

В производството не са допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива. С кандидата е проведено интервю на разбираем за него език, дадена му е възможност да изложи бежанската си история, за която е изнесъл подробни данни въпреки, че се **установяват противоречия** както в интервюто, така и с изявлението в съдебно заседание. Лицето в интервюто твърди, че е арабин, мюсюлманин и идва от област Д. Ал Зор, един път посочен град, а втори път [населено място]. Там живеят майка му, баща му, който има 4 съпруги, живеят 4-ма братя и 8 сестри. Той бил най-голям и трябвало да се грижи за семейството. В самото интервю има противоречия- лицето твърди, че тъй като е най-голям трябва да се грижи за семейството, втори път, че имал проблеми с баща си и трети път, че баща му е прострелян, а къщата е разрушена. Един път твърди, че в селото са всичките- майка, баща, съпруги на бащата, братя и сестри, а на края на интервюто – че само баща му е в селото /„В С. е само баща ми“/. На следващо място не е заявил, че е кюрд, а че има в селото кюрди, при които е задържан брат му. В съдебно заседание сочи обратното за етническата си принадлежност – че в селото са араби, а той е кюрд. Соци, че има по-голям брат, който е в затвор за екстремисти въпреки, че в интервюто казва, че той е най-голям. Тези множество противоречия навеждат на довода на неправдоподобна бежанска история. Навсякъде обаче в интервюто ясно е очертана целта- Европа, Германия и това, че в селото му няма препитание, а трябва да помага на семейството си. Следва да се има предвид, че лицето не изтъква конкретно събитие, което го е подтикнало да напусне страната. Не обоснована по смисъла на ЗУБ преследване, от което да бъде защитено. Съгласно Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004г. „актове, считани за преследване, по смисъла на чл. 1А от Женевската конвенция: а) трябва да бъдат достатъчно сериозни по своето естество или по повторения си характер, за да представляват тежко нарушение на основните права на човека и по-конкретно на правата, упражняването на които не е възможно да бъде ограничено по какъвто и да било начин по силата на чл. 15, § 2 от Европейската конвенция за защита правата на

човека и основните свободи или б) трябва да представляват съвкупност от различни мерки, включително и нарушения на правата на човека, която да бъде достатъчно тежка, за да се засегне индивида по начин сравним с посоченото в буква а)".

Подобни елементи, описани в директивата не се откриват. Ето защо правилно е прието, че опасенията за преследване и твърдението за наличието на такова са неоснователни. Правилно е обобщено, че лицето е икономически мигрант, а не бежанец, съгласно Глава II, § 62, стр. 24, от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците.

Направен е обстоен и правилен анализ на фактите, изложени от лицето, от които не могат да се извлекат никакви основания както за закрила по чл.8, така и по чл.9 от ЗУБ. Правилно е констатирано, че по отношение на лицето не е установено да е упражнявано каквото и да е насилие, не е бил задържан, призоваван, съден. Няма и риск от бъдещо преследване на посочените по-горе основания, фиксирани в чл.8 от ЗУБ, поради което обосновано е отказано предоставянето на бежански статут. Направен е опит да се изложи някакви позиция на притесняване и търсене, но неясно от кого, предвид противоречивите изявления за произхода на лицето. Като цяло тези изявления могат да се оценят като такива, подготвени цел закрила, а не реалистични.

Касателно изводите за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут – съдът също ги споделя, тъй като също са подробно изложени в оспореното решение. Няма реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, нечовешко отношение и т.н. Ответникът е анализирал подробно представената справка, която касае променения режим. Правилно е прието, че няма нито вътрешен, нито МН въоръжен конфликт.

За пълнота -следва да се обсъдят представените нови справки.

Първата от тях касае общото положение в страна и актуалната обстановка към 03.07.2025г.. Общото положение е описано в решението при анализа на посочените справки. Актуалната обстановка касае МН позиция по отношение на С.. Например изявлението на Т. за отмяна на санкциите. Изявлението на Е., че няма да отзовава турските военни от територията на С., докато не настъпи окончателно стабилност. Посочено е, че на 22 юни 2025г. има терористично нападение в Д. в църквата С. И. с цивилни жертви. Визирано е, че има ескалация на израелската военна активност. В световния ден на бежанеца /20 юни/ върховният комисар на ООН по бежанците е посетил за 4 дни С., където се е срещнал с временното правителство и хуманитарни организации.

В актуалната справка от 10.09.2025г- на л.77 е описано положението със завърналите се бежанци в С.. В бюлетина на Върховния комисариат за бежанците на ООН от м.09.2025 – е посочено, че към 03.09.2025г. в С. са се завърнали 862 238

души от други държави, съответно 1 763 513 лица са се вътрешно разселили. Самият ВКБООН предприема мерки за улесняване на вътрешното разселване. Подкрепят се хуманитарно семейства, предоставя се финансова помощ на същите. От Турция има много завърнали се сирийци най-често към градове в северна С.. Сирийското министерство на правосъдието е обявило, че са отпаднали забраните за пътуване, наложени от предходния режим. Започнал е легалния износ на суров петрол. На 05.09.2025г.е създаден Сирийски фонд за развитие, в който са постъпили за около 1 час към 60 милиона долара дарения.

Всичко изложено води до извода за това, че в С. има стабилност и мерки за развитие. Възможно е и вътрешно разделение. Има инциденти, но те са единични, неведещи до извода за вътрешен въоръжен конфликт. В нито една от изложените справки - няма данни напоследък за напрегната обстановка в провинцията Д. Ал Зор. Не са ангажирани и доказателства от оспорващия и пълномощника му за това. Следователно от последната справка не може да се направи извода, че положението в страната е такова, че живота на лицето е застрашен или здравето му. Съобразени са проблемите и са начертани пътища за преодоляването им. Полагат се усилия от правителството в тази насока. Съдът е наясно със становището от м.01.2025г. на ВКБООН, че липсват достатъчно сигурни източници, за да се направи извода за реалната ситуация в страната по произход, но не споделя препоръката да се уважават молбите за закрила, тъй като се касае за динамични процеси, което е видно и последната справка. Наличието на основания към кандидата следва да бъде конкретно установено, за да получи закрила. Самият факт, че се изтъква икономически мотив, редом с мотива за преследване и опасност от такова- сочи, че решението за напускане на страната е обмислено, а не импулсивно, с цел да защити живота си. Най-малкото дори да е имало някаква опасност, за което лицето не изнася никакви данни конкретни, тя вече е отминала.

Следва да се подчертае, че ситуацията в област Д. ал Зор е била нестабилна, но това касае периода 1 август 2022 г. – 28 юли 2023г., където е общоизвестно, че е имало 1 089 инциденти със сигурността, от които 255 инцидента са определени като насилие срещу цивилни. През периода август 2022г. – юли 2023 г. са регистрирани 167 смъртни случая на цивилни в провинция Д. ал Зор, а през периода август – ноември 2023 г. смъртните случаи на цивилни лица са 70.

Според данни на ACLED, между 1 ноември 2024 г. и 28 февруари 2025 г. в С. са възникнали 3 941 инцидента със сигурността: 1 035 от тях са отчетени като "битки", 2 048 са "експлозии/дистанционно насилие", а 858 са "насилие срещу цивилни". Повечето инциденти със сигурността, регистрирани от ACLED през този период, са се случили в провинциите А. (1 254), Д. ал Зор (463), Х. (407), Р. (375) и Идлиб (325). Значителна концентрация на свързани със сигурността инциденти през референтния период се наблюдава в определени области в рамките на някои

провинции, като около 56% от инцидентите в провинция Д. ал Зор са станали в окръг Д. ал Зор. От друга страна -организацията "С." започва кампания, озаглавена "Изграждане па надежда" и имаща за задача да окаже подкрепа на образователния сектор в провинция Д. ал Зор. Инициативата цели да осигури училищни консумативи, да подобри училищната инфраструктура, да подпомогне, учители и ученици и да осигури непрекъснатост на образователния процес в светлината на настоящите предизвикателства. Програмата цели да подпомогне учители и ученици в Д. ал Зор. Конкретно в райони, където има значителен недостиг на училищна инфраструктура в допълнение към икономическата криза, която прави продължаването на обучението по-трудно. Кампанията се осъществява в сътрудничество с образователната; дирекция на Д. ал Зор и ще продължи до постигане на заложените цели. Д. ал Зор страда от тежки икономически условия, засягащи пряко образователния сектор и статистиката показва, че 179 училища (39 от които напълно разрушени) имат нужда от възстановяване . Доверителният фонд за възстановяване на С. (S. R. T. F., SRTF) наскоро одобрява стартирането на Фаза II на своята интервенция "Подкрепа на здравните услуги в провинциите Р. и Д. ал Зор". Тази инициатива идва в отговор на увеличената необходимост в Североизточна С., където достъпът до здравеопазване е ограничен поради нефункциониращи съоръжения, недостиг на финансиране и голямо търсене. Втората фаза на здравната интервенция на SRTF ще подобри медицинските услуги в провинциите Д. ал Зор и Р.. В Д. ал Зор подкрепата ще разшири единствената безплатна болница, обслужваща над 327 400 души, чрез създаване на денонощно спешно отделение, педиатрични и гинекологични клиники, родителско отделение с операционна зала и скрининг за недохранени деца и бременни жени. Болницата също така ще предлага стационарни педиатрични грижи, неонатални услуги, радиология, лаборатория и аптека, заедно с пилотен проект за споделяне на разходите за избрани услуги, които не са животоспасяващи. Десетмесечната интервенция с бюджет от 1,6 милиона евро има за цел да предостави 147 756 медицински консултации на 70 980 преки бенефициенти и по-конкретно 30 080 души в Д. ал Зор и 40 900 души в Р. ще получат животоспасяващи здравни услуги. Непреките бенефициенти, включително членовете на домакинствата на преки пациенти, се изчисляват на 354 900 лица. Чрез укрепване на здравната инфраструктура и осигуряване на безплатни основни медицински услуги, тази интервенция ще подобри достъпа до качествено здравеопазване за уязвимите общности, допринасяйки за подобрена устойчивост и дългосрочно развитие. Следователно- видно е, че обстановката в посочената провинция не сочи на безогледно насилие и не е трайно нестабилна. Към това трябва да се отбележи, че от кандидата и семейството му /каквото и да е то, пребиваващо в С. -майка, братя и сестри, или само баща в С./ не е изключена възможността за промяната на местоживеенето в друг район.

На последно място трябва да се подчертае, че е трайна практиката на ВАС да не се уважават молбите именно, защото в С. няма нито въоръжен конфликт, нито безогледно насилие, а лицата търсещи закрила по –скоро са икономически мигранти. В този смисъл е решение №5451 от 27.05.2025г. по адм.дело №3838/2025г. на ВАС Ю., в което конкретно е визирано, че представените справка са по-актуални от становището на ВКБООН от м.12.2024г., от които е видно, че много сирийци се завръщат в страната си, има широка мрежа от услуги, заявки на властта за отговорност при насилие над цивилни лица и т.н..

Предвид гореизложеното се приема, че за З. АЛАЛИ М. не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 - 3 от ЗУБ. За чуждия гражданин не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 - 3 от ЗУБ. Същевременно за кандидата се установяват положителни предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 9, ал. 4 и 5 от ЗУБ. С оглед гореизложеното се прави извода, че искането и в частта за предоставяне на хуманитарен статут е неоснователно.

За молителя липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, тъй като не е заявил член на неговото семейство да има предоставена международна закрила в Република България. За него не са налице и условията за хуманитарен статут по други хуманитарни причини (чл. 9, ал. 8 от ЗУБ), тъй като той не се позовава на причини от хуманитарен характер.

Следователно жалбата е неоснователна в цялост и следва да се отхвърли.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на З. А. М. гражданин на С. срещу РЕШЕНИЕ №2/851 от 31.03.2025г. на Председателя на ДАБ, с което на лицето е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му пред ВАС чрез АССГ с касационна жалба. Преписи на страните.

Съдия:

Съдия: